

Forslag til Verelov for Danmark.

dige, naar de fyldestgjøre den danske Lovs Forordninger, findes ogsaa i Fdn. 18de Mai 1825 § 9, 4de Punktum i Slutningen, hvis Regel der er naturlig Grund til at udvide til ogsaa at gjælde for Verelforpligtelser, som en Indlænder i Udlandet paatager sig overfor svensk og norsk Mand. En Forandring i Fdn. 18de Mai 1825 § 9 er det, at Paragrafen ikke paalægger Indlænderne ved Verelforpligtelsers Indgaaelse i Udlandet at taagte den danske Lovgivningens Bestemmelser, men giver Valget mellem disse og Indgaaelsstedets

§ 86.

Det i denne Paragraf indeholdte antages, skjøndt uden Lovhjemmel, at være gjældende Ret, som stemmende med de almindelige Grundsætninger om Forholdet mellem indenlandsk og udenlandsk Ret.

Femtende Kapitel.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 87.

Paragrafens første Punktum indeholder kun, hvad den uugjældende Verelovgivning ikke har fundet Anledning til udenfor et enkelt Tilfælde, se Fdn. 18de Mai 1825 § 38 i Slutningen, udtrykkelig at sige, efter som det stemmer med almindelig offentlig Verelov. Paragrafens andet Punktum afsjor et Spørgsmaal, om hvis rette Afgjorelse efter den gjældende Ret der under dennes Tausshed muligvis kunde reises Tvivl.

§ 88.

stemmer med hvad der ifølge Bestemmelserne i Fdn. 18de Mai 1825 §§ 4, 2de Punktum og 64 og den i disse liggende Grundsætning er gjældende Ret. Slutningsbestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 64 har Udfæstet, da den er selvfølgelig, ikke fundet nogen Grund til at optage.

§ 89.

Første Punktum forandrer Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 32 i Behandelsen om Tiden for Protesens Optagelse derhen, at denne skal finde Sted imellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag (nu 8 Morgentil 8 Aften), saafremt ikke anden Overenskomst træffes, hvilken samme Tid forøvrigt ogsaa fastsattes for andre verelovretlige Handlingers Foretagelse. Om Stedet fastsattes, at sige Handlinger principalt skulle foretages i Forretningslokalet, subsidiært i Bedkommendes Bolig, hvilket forsaavidt er nyt, som der efter den gjældende Retts Udtryk kunde være Grund til at følge den modsatte Orden. Bestemmelsen i Paragrafens andet Punktum maa visseforelagte Lovforslag m. v.

not antages for allerede gjældende Ret. Slutningsbestemmelsen svarer til Slutningen af Fdn. 18de Mai 1825 § 32 med den udtrykkelige Tilføielse, at Oplysning om Bedkommendes Forretningslokale eller Bolig skal søges hos Stedets Politimyndighed, og at Bemærkning om, at Oplysning der ikke har været at erholde, bliver at anføre i Protessen.

§ 90.

Den i Paragrafen indeholdte Bestemmelse om Tidsberegning efter Maaneder findes i Fdn. 18de Mai 1825 § 48, og dens Regel om Beregning efter Liger og Mar er i Rettsanvendelsen anset som selvfølgelig.

§ 91.

Første Punktum forandrer Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 53 derhen, at Forsaldsdagen ittedesfor at rykkes tilbage til den nærmest foregaaende Sognedag rykkes frem til paafølgende Sognedag. Paragrafens andet Punktum forandrer, paa lignende Maade Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 44, jfr. forøvrigt allerede Formuleringen i Udfæstels § 41, idet den for alle verelovretlige Handlingers Foretagelse, der vilde falde paa en Sondag, rykker Fristen frem til paafølgende Sognedag, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 29, 4de Punktum, hvor dette Princip allerede er anerkjendt. Paragrafens Slutningsbestemmelse stemmer med Principet i Lov om den offentlige Fred paa Folketivens Helligdage af 7de April 1876 § 6. Det er kun Folketivens Helligdage, der tages Hensyn til, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 53 i Slutningen, saa at Undtagelsesbestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 29 i Slutningen bortfalder, se Motiverne S. 97.

§ 92.

Til denne Paragraf findes ingen tilsvarende udtrykkelige Bestemmelser i den gjældende Verelovgivning. Paa Grund af dennes Udtryk navnlig i Fdn. 18de Mai 1825 § 35 jfr. § 56 tager ingen Forsømmelse har man dog været tilbøjelig til at antage, at ialfald visse utilregnelige Hindringer for de verelovretlige Handlingers Foretagelse i rette Tid berettigede til saadanne Foretagelser med fuld Virkning, uanset at den af Lovgivningen fastsatte Frist var hengaaet. Herom bestemmer nu denne Paragraf, at naar det som følge enten af Lovbud (Moratorier o. desl.) eller af den almindelige Samfundets Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) bliver umuligt for Noget at foretage en Handling, hvoraf Verelovretts Bevarelse er afhængig, beholder han, udenfor de i 12te Kapitel omhandlede Tilfælde, sin Ret, saafremt han usfortøvet efter saadan Hindrings Dphor foretager